

Diplomová práce: Esthétique du laid et du dégoût chez Amélie Nothomb

Autor : Petra Izdná (roz. Karásková)

Vedoucí DP : PhDr. Catherine Ébert-Zeminová, PhD.

Oponent DP : PhDr. Josef Fulka, PhD.

Paní Petra Izdná se s velkým nasazením pustila do tématu, jež traktuje v mezioborovém rozkvyvu na styčných plochách literatury a psychoanalýzy. Cenné je už to, že se nenechává "zaslepit" fenomenálním úspěchem, jemuž se zvolená autorka těší, a že k ní přistupuje s patřičnou, velmi sympatickou a vzhledem k svému věku překvapivě zralou kritičností.

O autorčině schopnosti vskutku kritického přístupu a o jejím bystrém pohledu svědčí hned úvodní fáze, kdy si připravuje terén pro vlastní téma předběžným náčrtem poetiky Amélie Nothomb(ové) a klasifikací postav z perspektivy, která už hlavní téma předjímá. Poté velmi případně (a na základě vlastního nápadu) propojuje estetiku kontrastu, kterou postuluje jako jeden ze základních organizačních principů nothombovských textů, s romantickým estetickým kánonem, tak jak jej formuloval Victor Hugo. V logice průzkumu binární estetické opozice krása-ošklivost, s níž koreluje opozice přitažlivost-odpudivost na rovině afektivního (pudového) prožívání a hodnocení objektu, pak pokračuje dál, když rekapituluje některá teoretická pojetí této problematiky rozvíjená buď z pozic estetiky, nebo z pozic psychoanalýzy, popř. koncepce, v nichž se obě sféry prolínají či dotýkají.

Posléze P. Izdná přechází od obecných teoretických úvah k vnitřní klasifikaci fenoménu ošklivosti a k jejím konkrétním podobám (symptomům) v díle A. Nothomb(ové). Analyzuje tak např. amorfnost, asexualitu, stáří, nemoc, animalitu a další jevy a projevy všeobecně vnímané jako ohyzdné, odpudivé, až nechutné a k hlubšímu uchopení a pochopení příčin, proč právě v nich

spočívá pro lidskou percepci ošklivost, využívá teorií a tezí předních myslitelských osobností XX. století, především J. Kristevy, M. Gagnebin(ové), J. Baudrillarda a J. Lacana, s jejichž pomocí sleduje psychickou podmíněnost, potažmo psychoanalytické pozadí fenoménu ošklivosti. Pluridisciplinární ukotvení doplnila mimojiné i z bližších zdrojů, zasvěcenými statěmi svého oponenta, dr. J. Fulky z FHS, který má také na výsledné podobě práce svůj neopomenutelný podíl.

Kromě schopností, uvedených v úvodu, autorka rovněž disponuje pronikavým intelektem, značnou analyticko-interpretativní kapacitou, hbitostí a přehledem, s nimiž se pohybuje po sekundární literatuře, a smyslem pro text jako takový, přesněji řečeno pro specifika textuality, s kterými dovede smysluplně zacházet. Mé zásahy se proto mohly omezit spíše jen na to, co bylo naopak úskalím, a sice na gramaticko-pravopisné vady a na občasnou stylistickou neobratnost či nepatříčnost.

Pro své myšlenkové a obsahové kvality, pro nápaditost a samostatnost reflexe, pro autorčinu schopnost chápat a uvažovat v souvislostech (navíc v situaci, kdy autorka musela tento závazek skloubit s mateřskými povinnostmi), si práce Petry Izdné zaslouží nejen to, aby byla doporučena k obhajobě, což tímto činím, ale také aby výsledky bádání, jež se zde prezentují, byly eventuelně využity k dalším účelům.

Praha, 15. 1. 2006

PhDr. Catherine Ébert-Zeminová, PhD.

OUVRAGES SPÉCIALISÉS

AUERBACH, Erich, *Mimesis*. 1 kapitola dle vlastního výběru.